

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Štěpána Výborného v právní věci žalobců: **a) Ing. V. O. a b) Mgr. H. O.**, oba zastoupeni Mgr. Lukášem Míšou, advokátem se sídlem Milady Horákové 2047/23, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, za účasti: I) IMMO INTERIMEX s. r. o., se sídlem Mírové náměstí 490/12, Jablonec nad Nisou, zastoupena JUDr. Mojmírem Ježkem, Ph.D., advokátem se sídlem Betlémské náměstí 351/6, Praha 1, II) M. K., III) Mgr. J. S., IV) Ing. F. S., V) P. S., VI) S. L., VII) A. V., VIII) I. V., IX) J. P., X) P. Č., všichni zastoupeni Mgr. Davidem Ferneckým, advokátem se sídlem Podhorská 581/28, Jablonec nad Nisou, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 11. 2024, č. j. 30 A 42/2024-262, o návrhu osoby zúčastněné na řízení I) na zrušení nebo změnu předběžného opatření,

t a k t o :

Návrh ze dne 1. 1. 2025 na zrušení nebo změnu předběžného opatření vydaného usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové domáhali zrušení rozhodnutí ze dne 6. 6. 2024, č. j. OSH 203/2024 KULK 46007/2024/280.9/Fr, kterým žalovaný zamítl odvolání podaná mj. žalobci a potvrdil rozhodnutí ze dne 26. 2. 2024, č. j. OD/24/3492/vOD, kterým Městský úřad Turnov deklaroval, že se na pozemcích p. č. Xa a Xb v k. ú. J. n. N., které jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení I), nenachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).

[2] Rozsudek krajského soudu napadli žalobci (stěžovatelé) kasační stížností spojenou s návrhem na vydání předběžného opatření, jímž se domáhali toho, aby Nejvyšší správní soud uložil osobě zúčastněné na řízení I) povinnost zdržet se jakéhokoli jednání, kterým by zamezovala vstupu a vjezdu na pozemek p. č. st. Xc přes pozemky p. č. Xa a Xb (všechny v katastrálním území J. n. N.) a dále povinnost odstranit kovovou zábranu umístěnou na hranici pozemků p. č. st. Xc a p. č. Xa.

[3] Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelů vyhověl a usnesením ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, vydal předběžné opatření, jímž osobě zúčastněné na řízení I) uložil

povinnost „zdržet se jednání, kterým by zamezovala vstupu osob a vjezdu vozidel na pozemek p. č. st. Xc v katastrálním území J. n. N. přes pozemky p. č. Xa a Xb v katastrálním území J. n. N.“ (výrok I.), a povinnost „odstranit ve lhůtě 3 (tři) dnů od právní moci tohoto usnesení veškeré mechanické překážky bránící vstupu osob a vjezdu vozidel na pozemek p. č. st. Xc v katastrálním území J. n. N. přes pozemky p. č. Xa a Xb v katastrálním území J. n. N.“ (výrok II.).

[4] Nejvyšší správní soud v uvedeném usnesení podrobně popsal místní poměry v okolí domu stěžovatelů a možnosti parkování v dané lokalitě a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě jsou splněny veškeré podmínky pro uložení předběžného opatření. Hrozbu vážné újmy na právech stěžovatelů, pro kterou je nutné zatímne upravit jejich poměry, spatřoval Nejvyšší správní soud v tom, že vzhledem ke zdravotnímu stavu stěžovatelů a velmi omezeným alternativním možnostem parkování v okolí domu stěžovatelů představuje znepřístupnění jejich dosud využívaných parkovacích míst ve vnitrobloku za domem citelné omezení jejich vlastnických práv. Nejvyšší správní soud v dané souvislosti zdůraznil, že při rozhodování o vydání předběžného opatření neposuzoval otázku nutné komunikační potřeby, která bude předmětem posouzení až při rozhodování o věci samé. Nejvyšší správní soud zvažil také dopad vydání předběžného opatření do práv osoby zúčastněné na řízení I) a konstatoval, že stěžovatelé budou oprávněni pouze k průjezdu či průchodu přes její pozemky, na nichž se nachází zpevněná příjezdová cesta a parkovací místa. Takové využívání daných pozemků po dobu řízení o kasační stížnosti osobu zúčastněnou na řízení I) nijak podstatně neomezí na jejich právech.

[5] Osoba zúčastněná na řízení I) zaslala Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 1. 1. 2025, v němž navrhuje, aby soud vydané předběžné opatření zrušil nebo případně změnil tak, „aby nebylo nutné odstraňovat stávající závorový systém a pouze společnosti IMMO INTERIMEX uloženo, aby jej bylo možné ze strany manž. O. pro přístup využívat“.

[6] Osoba zúčastněná na řízení I) svůj návrh odůvodňuje tím, že předběžné opatření bylo vydáno na základě nepravdivých a zavádějících informací poskytnutých stěžovateli. Má za to, že Nejvyšší správní soud předběžným opatřením nařídil odstranění (demolici) závorového systému, který instalovala za účelem ochrany svého majetku. V důsledku realizace předběžného opatření tedy osobě zúčastněné na řízení I) vznikne značná škoda jednak demolicí závorového systému a rovněž nemožností regulovat zpoplatněný vstup na její pozemky a chránit svůj majetek před krádežemi. Dle osoby zúčastněné na řízení I) navíc vydané předběžné opatření fakticky navozuje stav, jako by kasační stížnosti bylo vyhověno.

[7] Ačkoliv osoba zúčastněná řízení I) s vydaným předběžným opatřením nesouhlasí, kontaktovala dne 20. 12. 2024 zástupce stěžovatelů, aby jim umožnila přístup na pozemky přes závorový systém. Stěžovatelé dne 30. 12. 2024 sami potvrdili, že přístup ke svým pozemkům mají a závora je neomezuje, trvají však na tom, aby závora zůstala zvednutá. Osoba zúčastněná na řízení I) tento postup považuje za faktické vydírání a nemravné zneužití institutu předběžného opatření a žádá proto o omezení vydaného předběžného opatření. Osoba zúčastněná na řízení I) obsáhle argumentuje v tom smyslu, že považuje postup stěžovatelů za šikanózní, směřující k bezplatnému užívání jejich pozemků bez nutnosti podílet se na jejich údržbě. Dle osoby zúčastněné na řízení I) nebyl dán důvod pro vydání předběžného opatření, které navíc považuje za nepřiměřeně omezující její práva. Poukazuje na to, že stěžovatelé pozemek v minulosti užívali na základě nájemní smlouvy, novou

pokračování

smlouvu, která byla pro ně dle osoby zúčastněné na řízení I) výhodnější, však odmítají uzavřít a namísto toho se domáhají deklarace veřejně přístupné účelové komunikace. Dále osoba zúčastněná na řízení I) tvrdí, že stěžovatelé parkovací místa na svém pozemku v minulosti pronajímali a k parkování využívali pozemky osoby zúčastněné na řízení I). Osoba zúčastněná na řízení I) se rovněž vymezila vůči závěrům usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, týkajícím se obsahu návrhu nájemní smlouvy z roku 2017.

[8] Stěžovatelé dle osoby zúčastněné na řízení I) uvedli v návrhu na vydání předběžného opatření zkrácené a tendenční informace o svém zdravotním stavu. Dále osoba zúčastněná na řízení I) dokládá, že prodejny v pěší zóně před domem stěžovatelů jsou zásobovány z této pěší zóny, obsluha domu stěžovatelů tedy je z této strany možná.

[9] Osoba zúčastněná na řízení I) uvedla rovněž řadu tvrzení, z nichž dovozuje, že v daném místě nelze deklarovat existenci veřejně přístupné účelové komunikace. Nejvyšší správní soud neshledal důvod zde tato tvrzení rekapitulovat, neboť otázka splnění předpokladů pro deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace bude předmětem posouzení ve věci samé a pro rozhodnutí o návrhu na zrušení či změnu vydaného předběžného opatření není relevantní.

[10] Stěžovatelé k návrhu osoby zúčastněné na řízení I) poukázali na to, že návrh neobsahuje žádné skutečnosti, které by osvědčovaly změnu poměrů od doby vydání rozhodnutí o předběžném opatření. Osoba zúčastněná na řízení I) se tedy domáhá nepřipustného přehodnocení daného rozhodnutí. Dodali, že osoba zúčastněná na řízení I) měla možnost vyjádřit se k návrhu na vydání předběžného opatření a také tak učinila. Stěžovatelé se ohradili vůči tvrzením o zkrácených a účelových tvrzeních obsažených v návrhu na vydání předběžného opatření. Uvedli, že osobě zúčastněné na řízení I) sice potvrdili, že ovládání závorového systému z jejich telefonních čísel funguje, není však pravdou, že je závorový systém neomezuje, neboť tento postup neodpovídá povinnosti uložené v předběžném opatření. Dodali, že nepožadují úplné odstranění závorového systému, ale pouze ponechání závory v otevřeném stavu (případně její demontáž). Dále poukázali na to, že k instalaci závory došlo až po vydání posledního rozhodnutí žalovaného v nyní projednávané věci, argumentaci ochranou majetku osoby zúčastněné na řízení I) tedy považují pouze za zástupnou. Stěžovatelé tedy navrhují, aby Nejvyšší správní soud návrh osoby zúčastněné na řízení I) odmítl nebo případně zamítl.

[11] Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení II) – X) se k návrhu osoby zúčastněné na řízení I) nevyjádřili.

[12] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

[13] Podle § 38 odst. 4 s. ř. s. soud může rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným.

[14] Z citovaného § 38 odst. 4 s. ř. s. vyplývá, že důvodem pro zrušení či změnu vydaného předběžného opatření je pouze změna rozhodných poměrů. Pro posouzení toho, zda v konkrétním případě změna poměrů odůvodňuje zrušení či změnu předběžného opatření je podstatné, jaké důvody vedly k nařízení předběžného opatření. Dodatečná tvrzení ohledně skutečností rozhodných pro vydání předběžného opatření ani případné pochybení soudu při hodnocení naplnění podmínek pro vydání předběžného opatření tedy nemohou odůvodnit jeho následné zrušení či změnu.

[15] Uvedené závěry potvrzuje rovněž odborná literatura: „*Vydané předběžné opatření nelze změnit či zrušit jen proto, že soud nesprávně vyhodnotil splnění podmínek pro nařízení předběžného opatření. Nejde tedy o procesní nástroj k nápravě nesprávného rozhodnutí o nařízení předběžného opatření. V tomto se podmínky pro změnu či zrušení předběžného opatření liší od podmínek pro zrušení usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě (srov. § 73 odst. 5 s. ř. s.).*“ (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 38 odst. 4, dostupný z právního informačního systému ASPI).

[16] Osoba zúčastněná na řízení I) v nyní posuzovaném návrhu na zrušení (resp. změnu) vydaného předběžného opatření obsáhle popsala skutečnosti, z nichž dovozuje, že pro vydání předběžného opatření usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, nebyly splněny podmínky. Zejména uvedla, že Nejvyšší správní soud rozhodl na základě zkreslených informací podaných stěžovateli a že vydané předběžné opatření představuje nepřiměřený zásah do jejích práv, a popsala ze svého pohledu dlouhou historii sporu mezi ní a stěžovateli a jemu předcházející skutečnosti.

[17] Tato argumentace ve své podstatě zpochybňuje opodstatněnost vydání předběžného opatření a směřuje k revizi závěrů usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47. Takový postup však § 38 odst. 4 s. ř. s. neumožňuje.

[18] Z podání osoby zúčastněné na řízení I) nevyplývá, že by ve věci došlo k jakékoliv změně okolností, která by mohla být relevantní vzhledem k důvodům, které vedly k vydání předběžného opatření. Za takovou změnu nelze považovat ani spor mezi osobou zúčastněnou na řízení I) a stěžovateli o to, jakým způsobem má osoba zúčastněná na řízení I) naplnit povinnost, která jí byla uložena předběžným opatřením. Případná otázka výkonu předběžného opatření nařízeného usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, není předmětem tohoto řízení.

[19] Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná na řízení I) netvrdila žádné skutečnosti, které by mohly odůvodnit zrušení či změnu vydaného předběžného opatření, nepřihlédl Nejvyšší správní soud ani k důkazům, které předložila k prokázání svých tvrzení.

[20] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že pro zrušení ani omezení předběžného opatření vydaného usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, nejsou splněny podmínky.

pokračování

[21] Nejvyšší správní soud obdobně jako v usnesení ze dne 19. 12. 2024, č. j. 5 As 314/2024-47, zdůrazňuje, že účinky založené předběžným opatřením trvají, pokud soud předběžné opatření předtím sám nezruší či nezmění, do dne právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. února 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu